SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 11 | NOVEMBER 1949 | 98. Årg.

Templet i Kirtland.

Profeten har lagt en sikker grundvold.

Af præsident Alma Sonne.

Beretningen om evangeliets gengivelse, således som den blev givet af profeten Joseph Smith, er den mest fuldkomne indledning til evangeliets budskab. Den er en stærk og kraftig appel til dem, hvis åndelige interesser ikke er blevet svækket af at stræbe efter verdslige ting. Den er uden tvivl det ejendommeligste og mest fængslende religiøse bevis i vor moderne tidsalder. Den vil altid have sin plads i verdens religiøse literatur. Sagt rent ud, skitseret i den helt rigtige rækkefølge og præget af oprigtighed og overbevisning, uden bitterhed og nag, så har den åbnet og berørt mange sandhedssøgeres forstand over hele verden. Dette højtidelige og gennemtrængende vidnesbyrd udsprang fra hver fiber i profetens sind og hjerte. Hvilken anden nutids-erklæring har berørt menneskehedens hjerter så dybt og påvirket dens modtagelighed overfor det gode? Den virker beroligende og hjælper med til at vække troen. Den er i overensstemmelse med ånden og teksten i de skrifter, som er skrevet gennem århundreder.

Profetens forkyndelse om, at Gud havde svaret hans bøn med en guddommelig åbenbaring, virkede i allerhøjeste grad forstyrrende på den tids religiøse skikke og lærdomme. Den heftigste modstand rejste sig mod ham; han blev bagtalt og forfulgt, og så snart anledning gaves, blev han udfordret; hans program blev modarbejdet ved ubarmhjertige fremgangsmåder, som var udslag af såvel politisk som religiøst fjendskab.

Han vedblev, uforfærdet overfor denne fjendtlige modtagelse, at fremkomme med sine anskuelser og at udsprede Gud's ord, som det var blevet givet ham. Åbenbaring efter åbenbaring fremkom, eftersom omstændighederne gjorde det nødvendigt. Uden dem kunne Kirken ikke være blevet organiseret og genoprettet. Disse åbenbaringer fra Gud indeholdt ethvert punkt for aktivitet og organisation, som var forbundet med oprettelsen af Gud's

rige her på jorden. De udpegede ikke alene de stillinger, som skulle udfyldes, men forklarede også de embedsmænds pligter, som blev kaldede til at udfylde dem. Kirkens fremtidsplaner, dens mål og hensigter, opførelsen af templer og disses anvendelse, præstedømmets funktioner med dets talrige kaldelser, lærdommene angående forsoning og frelse for hele menneskeheden, oprettelsen af Zion og det vidt udstrakte missionærprogram, blev skitseret med en bemærkelsesværdig klarhed i de åbenbarede instruktioner. Joseph Smith kunne ikke have opfundet dem. De overgår den menneskelige skabnings intelligens og forståelse. De strækker sig til livet efter døden og forklarer menneskets tilkommende liv, dets muligheder, dets eventuelle opstandelse fra graven og den ophøjelse og herlighed, som venter de trofaste. De fremstiller og forklarer formålet med menneskets jordiske tilværelse, dets slægtskab med dets Fader i himlen, dets forudtilværelse og dets endelige skæbne. Så det er ganske sikkert, at profeten Joseph Smith's religiøse bidrag er uoverskuelige og vidunderlige.

I løbet af sin korte livsbane præsenterede profeten tretten trosartikler for verden. De udgør en del af de Sidstedages hellige's tro, men de er ikke en fuldstændig trosbekendelse. De er erklæringer som fundamentale begreber og lærdomme, som udgør en del af det gengivne evangelium. Deres hovedformål er at interessere dem, som studerer og undersøger evangeliets budskab, som sådanne vedbliver de at tjene et ophøjet og nyttigt formål. Missionærerne benytter dem som indledning til samtaler og diskussioner om evangeliets principper. De modarbejder og fornærmer ingen, de er heller ikke dogmatiske med den hensigt at undertrykke andres meninger. De er venlige og vækker lyst til undersøgelse selv hos den mest overfladiske læser. Det ville være overmåde vanskeligt at forbedre disse autoritative erklæringer som forord til en præsentation af de lærdomme, som blev bragt frem i lyset af Joseph Smith.

Kirken, som blev grundlagt af ham, har accepteret hans

arbejder, der er kendt som »Mormons bog«, »Lærdommens og pagtens bog« og »Den kostelige perle«, som hellige skrifter. Disse standardværker opretholder og klargører Gud's ord, som det findes i den hellige bibel. De er formelt blevet antagede af de Sidste-dages hellige under deres konferencer som deres vejledere i deres tro. Kirkens medlemmer kunne ikke på nogen bedre måde udtrykke deres tillid til profetens guddommelige kaldelse. Og dog er disse hellige skrifter, som han bragte frem, ikke det sidste og afgørende ord til at lede og anvise hans efterfølgere frelsens vej. Hans efterfølgere har modtaget en positiv og fremadskridende religion. Profeten har selv i en af trosartiklerne, som henviser til dette, erklæret: »Vi tror alt det, som Gud har åbenbaret, og alt det, som han nu åbenbarer, og vi tror, at han endnu vil åbenbare mange store og vigtige ting henhørende til Gud's rige«. Hvem vil forringe storheden af profetens bidrag, literært eller på anden måde, ved at genoprette Kirken og Gud's rige på jorden og ved gengivelsen af livets og frelsens plan? Undtagen hvad angår deres oprindelse, så er der ingen, der har prøvet at drage hverken »Den kostelige perle«, »Lærdommens og pagtens bog« eller »Mormons bog« i tvivl. Der er ikke blevet påpeget nogen fejl i lærdommene. Det er ikke blevet fundet nødvendigt at gøre nogen forandringer i trosartiklerne, de har stået deres prøve gennem et århundrede, og de står stadig som lysende vejdere og som en vidunderlig inspirationskilde for den Kirke, som blev oprettet ved hans medvirken. Når man betragter den fremgang og oplysning og det fremskridt, som er foregået, siden de blev forelagt af en sidste-dages profet for mere end hundrede år siden, så er deres nuværende styrke forunderlig.

Profetens efterfølger, Brigham Young, begyndte, hvor Joseph Smith sluttede. Hans arbejde var en fortsættelse af det arbejde, som blev påbegyndt af profeten. Hans inspiration og magt kom fra den samme kilde. »Hvad jeg har modtaget fra Herren«, sagde Brigham Young, »har jeg modtaget fra Joseph Smith«. Selv hans store pionerbe-

drifter, hans udkast til planlæggelse af byer, hans bygning af templer, hans arkitektoniske storværker, hans pædagogiske idealer og hans program med hensyn til forbedrelser blandt folket, havde deres sidestykke i kolonierne i Ohio, Missouri og Illinois.

Den grundvold, som blev lagt af profeten Joseph Smith, og de bidrag, han ydede, vil for altid stå fast til menneskehedens oplysning.

Hvad er menneskets forudtilværelse?

Svarene:

Adventister:

»Et menneske begynder sin eksistens ved sin jordiske fødsel. Det har ingen forudtilværelse.«

Baptister:

»Tror ikke på forudtilværelsen. Kun Jesus Kristus (Gud) havde en sådan og har levet før dette liv.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»Vi levede som ånder uden legeme. Den evige Fader's børn. I dødeligheden er ånden forenet med et legeme af jordiske elementer. Ånden er udødelig.«

Den græsk-katolske kirke:

»Kun Gud (den hellige treenighed) havde en forudtilværelse. Alle andre skabtes på denne jord af Gud Faderen (ånden).«

Englands kirke:

»Vi påstår ingen kendskab at have til en menneske-

lig forudtilværelse. Tror kun, at Gud levede, før Han fødtes i Bethlehem.«

Lutheraner:

»Tror ikke på menneskets forudtilværelse.«

Methodister:

»Tror ikke på menneskets forudtilværelse.«

Presbyterianer:

»Der er, i følge den presbyterianske tro, intet i bibelen, der giver bevis for en forudtilværelse. Ideer derom er spekulationsagtige.«

Den romersk-katolske kirke:

»Tror ikke på menneskets forudtilværelse. Kristus er Gud, og som Gud har Han været til fra al evighed. Som menneske begyndte Kristus legemliggørelsen.«

Unitarer:

»Vor begyndelse er her på jorden, derfor ingen forudtilværelse.«

Som mennesket tænker

Den gamle sætning »Som han (mennesket) tænker i sit hjerte, så er han« (Ordsp. 23:7.) er en guddommelig, ophøjet og evig sandhed. Alt, hvad vi har gjort og hvert ord, vi har udtalt, er fremkommet som resultater af vore tanker. Deres karakter og min karakter er i dag resultatet af hovedindholdet af alle vore tanker. Således er et menneske bogstavelig, hvad han tænker. Enhver plante spirer frem af sit frø, og på samme måde er det med menneskets gerninger. Hver eneste af hans handlinger opstår af tankens skjulte frø. Vort sind er som frugtbare haver. Dersom vi i disse haver sår frø af urene og vanhellige tanker, vil disse frø vokse op til at blive ukrudt og for-

trænge al det rene og ædle. Under disse omstændigheder bliver vort liv fuld af smudsige, ugudelige og umoralske handlinger. Paulus, den fordums kristne apostel, som arbejdede blandt hedningerne, advarede menneskeheden mod at så onde tanker, hvilke altid resulterer i onde gerninger:

»Farer ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et menneske sår, det skal han også høste. Thi den, som sår i sit kød, skal høste fordærvelse af kødet; men den, som sår i ånden, skal høste evigt liv af ånden«.

(Galaterbr. 6:7, 8.)

Det er min ydmyge mening, at der ikke er noget enkelt skriftsted i biblen, som ville kunne gøre mere i retning af at frelse verden fra elendighed og ødelæggelse, dersom menneskeheden ville give agt på dets befaling. Dersom alle de hellige skrifter pludselig blev borttaget fra verden med undtagelse af eet enkelt skriftsted, og dersom jeg blev bedt om at udvælge det skriftsted, som jeg mente ville blive til mest gavn for menneskene, tror jeg, jeg ville vælge denne udtalelse af Paulus. Desuden ville jeg sætte den på en stor plakat, så det var ganske uudsletteligt og uafbrudt holde den op for folkets øjne.

Den eneste målestok for karakteren er derfor resultatet af alle vore tanker. Det hævdes, at dersom vi kunne se ind i vore drenges og pigers sind og hjerter og læse deres tanker og i særdeleshed deres tanker, når deres sind arbejder i den forkerte retning bort fra deres daglige, bestemte arbejde, så kunne vi få et temmelig sikkert standpunkt, ud fra hvilket vi ville være i stand til at bedømme deres fremtidige lykke og sorger. Det er et velkendt faktum, at eftersom tankerne giver sig udslag i handlinger, bliver glæder og sorger resultaterne. Man kan således sige til en ung mand eller kvinde: »Fortæl mig dine tanker, og jeg vil fortælle dig din fremtid«.

Elder Milton R. Hunter.

Hvad er meningen med Visdomsordet?

Af apostel John A. Widtsoe.

Visdomsordet, som er en åbenbaring given til profeten Joseph Smith i 1833, er væsentlig til vedligeholdelse af legemets sundhed. Det er yderst vigtigt, idet menneskets ånd bedst kan udtrykke sig gennem et sundt legeme.

Enhver, som efterlever Visdomsordet, må overvinde mange fristelser, som kommer ved vor forkerte levemåde. Det giver Visdomsordet en vigtig åndelig betydning. Kun de, der er herrer over disse fristelser, kan nå langt frem i Gud's rige.

Den første af de fire særskilte dele af åbenbaringen, som er en advarsel mod »ondskabsfulde rænker« fra »ondskabsfulde mennesker«, der kan skade det menneskelige helbred fuldstændig, er en profeti. Gennem tiderne har begæret efter guld fristet mennesket til at sætte forfalskede og livsfarlige fødemidler frem på markedet. Mens rene fødemidler og apotekerlovene nu beskytter folket på en bedre måde end før, fortsætter disse »ondskabsfulde rænker«, gennem overdrevne og vildledende annoncer, at vise sig på nye og skuffende måder. Faren for bedrageri i menneskelige handlinger er altid tilstede, måske mere nu end før i tiden.

Den anden eller negative del af åbenbaringen, som omhandler ting, der er skadelige for det menneskelige helbred, forstås i almindelighed udmærket, selvom folket som helhed har svært ved at adlyde den.

Alkohol og tobak, som benyttes til at sikre en unaturlig opfattelse af tilfredsstillelse, veed man, er giftigt for legemet. »Stærke drikke« blev af profeten og hans bror, Hyrum Smith, defineret som te og kaffe, som var de almindelige drikke på den tid, og man ved nu, at de indeholder skadelige, stimulerende substancer. Dette vidste og forstod man ikke dengang, åbenbaringen blev givet, derfor giver denne del af åbenbaringen en afgjort profetisk værdi.

Præsident Brigham Young erklærede, at disse drikke ønskes af folket på grund af de »bedøvende« substancer, de indeholder. George Q. Cannon og andre har fremhævet, at voksende videnskabelige undersøgelser har bekræftet denne forklaring om »stærke drikke«, som includerer te, kaffe og alle andre drikke under forskellige navne, som bruges over hele verden, og som indeholder giftstoffer.

ræddere, fremfusende, opblæste, som mere elsker vellyst end de elsker Gud, som har gudfrygtigheds skin, men fornægter dens kraft; fly også disse.« Af det sidste vers af dette skriftsted lærer vi til vor forbavselse, at al denne forfærdelige ugudelighed ene og alene begås af religionsbekendere, med andre ord, at det vil være de såkaldte kristnes særkende i de sidste dage. Bliv ikke forskrækket, kære læser! vi vil ikke gøre nogen hentydning uden bestemt at bevise hvert ord; thi tænk selv, og De vil indse, at den, som ikke bekender sig til nogen religion, har ikke noget »skin« af gudfrygtighed, men de ugudelige, som her tales om, har et gudfrygtigt skin, men fornægter Gud's kraft. Men dersom De betvivler Pauli vidnesbyrd i så henseende, da se rundt omkring Dem og undersøg selv. »Af deres frugter skulle I kende dem.« O, mit hjerte lider svarlig, mens jeg skriver dette. Ak, er det kommet så vidt! Har sandhedens ånd borttaget mørkhedens slør fra de sidste dage blot for at vise os et fordærvet folk, en frafalden kirke, fuld af alle mulige vederstyggeligheder, ja, hvis tilhængere endog foragte dem, der er gode, mens de selv intet har tilbage uden et skin af gudsfrygt, fornægtende Gud's kraft; det vil sige: tilsidesætter den direkte inspiration og de himmelske åndsgaver, hvilke altid har været nødvendige til at opretholde Kristi kirke? Var det blot derfor, at den Helligånd lod de hellige Gud's mænd se de oprundne tiders begivenheder, så at de kunne se de sidste dages fremstrålende herlighed? O, I profeter og apostle! I oldtidens hellige mænd! Hvad har I gjort, dersom I standser her; dersom jeres profetiske syn nedad tidens strøm kun nåede frem til nærværende år? Ak! da har I fyldt os med sorg og fortvivlelse: — Jøderne har I efterladt, omvandrende i sorg og mørke, fjernt fra alt, hvad der er dem kærest på jorden! deres land er en ødelæggelse, deres stad og tempel i ruiner, og selv er de uden kundskab om den sande Messias! Hedningerne (de kristne) er, efter delagtigheden i det sande olietræs rod og fedme, faldet efter det samme vantroens eksempel og bærer ingen frugt; de er døde, oprykkede med rode og har intet uden

et skin af gudsfrygt, mens de gaver og kræfter, der udmærkede den sande kirke, er flygtede fra menneskene! Er det frugten af al jeres møje? var det derfor, I virkede, stred, blødte og døde? Jeg vil tie og vente svar. Dersom I endnu har et trøstens ord i behold angående det tilkommende, da sig os det hurtigt, at ikke vor sjæl skal hentæres i sorgens og fortvivlelsens mørke!

Andet kapitel.

Om profetier, der endnu venter på at blive opfyldte.

Hvad er profeti andet end fremtidens historie?

Efter, ved de mange tydelige beviser, at have fundet, at profetierne såvidt er opfyldte bogstaveligt — ja, indtil den mindste tøddel, så håber vi, at læseren vil holde fast ved den samme udlæggelsesregel med hensyn til de endnu tilkommende. Og medens vi endnu står på fremtidens dørtærskel, og den uoprundne tids vidundere er i færd med at blive afslørede for vort forbavsede blik, fremstillende de mest storartede og majestætiske optrin, de mest forbavsende revolutioner, de forfærdeligste ødelæggelser, såvel som de forunderligste beviser på Jehova's magt og majestæt i den store genindsamling af hans så længe adspredte pagtens folk fra jordens fire hjørner, siger jeg, idet disse scener er i færd med at vise sig for os, så lad os i Jesu navn bøje os for den store Jehova og i tro bede ham om, at hans ånd må udvide vore hjerter og oplyse vort sind, så at vi kunne forstå og tro alt det, som er skrevet, hvor overnaturligt det end måtte synes. Men, kære læser, hvor De end er, er De ikke belavet på forfølgelse, er De ikke forberedt på at have Deres navn forskudt som ondt, kan De ikke tåle at blive kaldt en skælm, en

bedrager eller en dåre, eller en, som er besat af djævelen, eller er De, ved menneskelige trosbekendelser, tvungen til at tro netop så og så meget og ikke mere, da gør De bedst i at standse her; thi skulle De tro det, der er skrevet i bibelen angående tilkommende begivenheder, da vil De nødsages til at tro på sådanne mirakler, tegn og undere, åbenbaringer og tilkendegivelser af Gud's kraft, som endog vil overgå alt det, som nogen tidligere generation har oplevet; ja, De vil tro, at vandet skal adskilles, og Israels børn gå tørskoede igennem, når de rejser tilbage til deres eget land, ligesom de gjorde i Mose's dage; thi intet menneske har nogensinde troet bibelen uden at tro og forvente sådanne herlige begivenheder i de sidste dage. Ja, jeg vover at sige, at en sådan bibeltroende ville være noget, som kun få har set i denne slægt til trods for al dens lovpriste religion. Thi der er stor forskel på at tro, bogen er sand, når den er lukket, og tro på de ting, som er skrevet deri. I kristendommen anses det nu for en stor skam ikke at tro bibelen, når den er lukket, men den, som vil gøre et forsøg, skal finde, at det bliver anset som en langt større skam at tro, at de ting, der er skrevet i den, ganske sikkert skulle ske. Det er netop vor urokkelige tro på bibelens indhold og vor omhyggelige fremvisning af samme, der har været hovedårsag til den forfølgelse, vi må udstå. Thi dersom folket forstod profetierne, og disse gik i bogstavelig opfyldelse, ville dette adsprede alle kristenhedens sekter og partier for de fire vinde, og Kristi rige ville hæve sig på deres ruiner, medens den virkelige kundskab om sandheden ville dække jorden, ligesom vandet skjuler havets bund. (Es. 11:9).

Efter at have gjort disse bemærkninger for at advare mine læsere, spørger jeg, om der er nogen, som har mod nok til at risikere følgerne og med mig se ind i fremtiden, da vil vi begynde med Es. 11:11—16: »Thi det skal ske på den samme dag, da skal Herren anden gang lægge sin hånd på og forhverve sig det overblevne af sit folk, som skal blive tilovers af Asyrien og af Ægypten og af Pathros og af Morland og af Elam og af Sinear og af Ha-

math og af øerne i havet. Og han skal opløfte et banner for hedningerne og sanke Israels fordrevne, og samle de adspredte af Juda fra jordens fire hjørner. Og Herren skal sætte Ægyptens Havs Odde i band og bevæge sin hånd over floden med sit stærke vejr, og han skal slå den i de syv bække og lade dem gå derover tørskoede. Og der skal være banet vej for de overblevne af hans folk, som skulle blive tilovers af Asyrien, ligesom det var for Israel den dag, han drog op fra Ægyptens land«.

Her ser De, at et banner skal oprejses for hedningerne eller nationerne; ikke alene for Juda's adspredte, men for de fordrevne af Israel. Jøderne kaldes adspredte, fordi de er ligesom udstrøede blandt nationerne; men de ti stammer kaldes fordrevne, fordi de er fordrevne fra nationernes kundskab til et land for dem selv. Læseren vil erindre, at de ti stammer ikke har boet i Kanaans land, siden de blev bortførte af den assyriske konge, Salmanassar. Vi ser tillige, i det 15. vers, Gud's forunderlige magt, som vil åbenbare sig ved ødelæggelsen af en lille arm af det røde hav, kaldet Ægyptens Havs Odde; og ligeledes, at en vis flods syv bække skulle slås, så at man kan gå tørskoet derover; og om nogen ikke skulle forstå det bogstaveligt, siger det 16. vers: »Der skal blive banet vej for de overblevne af hans folk, hvilke skulle blive tilovers af Asyrien, ligesom det var for Israel den dag, han drog op fra Ægyptens land«. Nu har vi kun at spørge, om Det røde hav i Moses's dage blev bogstaveligt adskilt, eller om det blot skulle forstås lignelsesvis? thi dersom det da var, så skal det blive igen. Og dog fortæller nutidens teologer os, at mirakeldagene er forbi for bestandig, og at de, som i vore dage tror, at der kan ske mirakler, bør regnes for bedragere, eller i det mindste som usle, uvidende fanatikere, og man advarer publikum imod dem, idet man kalder dem falske lærere, der, om muligt, ville forføre selv de udvalgte. Om denne genoprejsningens tid har profeterne talt så fuldstændigt og så ofte, at vi kun kunne anføre nogle få af de tydeligste eksempler, hvilket ville vise os biomstændighederne ved samme, tilligemed må-

Den tredie og afgørende del af åbenbaringen er af den største betydning, idet lydighed overfor dens indhold nedsætter lysten til skadelige substancer. Den erklærer, at kød skulle spises sparsomt og »kun i vinterens og kuldens tid eller i hungersnød«. Dette er af vigtighed for vort land, som er særlig grådig, når det gælder om at spise kød. Proteinen i kød optages let af legemet, men man kan få protein fra andre ting såsom ost, mælk, smør og grøntsager.

Denne del af åbenbaringen lærer tillige, når den taler om sparsomt brug af kød, at alle sunde grøntsager, urter, frugt og al slags korn, i særdeleshed hvede, skulle spises for at opnå et godt helbred. Det vil sige, at der ud af jorden kan trækkes alle de ting, som behøves for at holde legemet sundt.

Den fjerde og afsluttende del af åbenbaringen opregner de vidunderlige velsignelser, fysiske såvel som åndelige, som kommer til dem, der retter sig efter denne lov for helbredet.

En gennemgang af denne åbenbaring viser altså: ifølge Visdomsordet skulle de hellige være på vagt overfor bedragerier i fødemidlerne. Dette includerer raffineringen af de naturlige fødemidler, som altid borttager de nødvendige dele i føden. Ligeledes skulle de hellige afstå fra at bruge alkohol, tobak og drikke, som indeholder nervepirrende substancer. De hellige skulle bruge kød sparsomt og i stedet bruge produkter, som kommer direkte fra jorden såsom grøntsager, frugter og korn.

Således er Visdomsordet, som det blev givet til hele Kirkens fordel. Det er i høj grad almindeligt, det er slet ikke noget ganske særligt. Det giver plads til de forklaringer, som ernæringsvidenskaben kan give. Det er bemærkelsesværdigt, at den moderne ernæringsvidenskab i dens tålmodige forsøg har bekræftet enhver af Visdomsordet's erklæringer. Herren har givet det, og vi kan stole på det!

Endvidere har, selv en delvis overholdelse af Herren's lov for helbredet, vist forbavsende forandringer i folkets helbred. Dødsfald på grund af de sygdomme, som hærger blandt menneskene, er kun halvt så mange blandt de Sidste-dages hellige som blandt andre folkegrupper, der er draget sammenligninger med. Herren har holdt sit ord!

Ved overholdelse af Visdomsordet skulle der udvises forsigtighed. Personlige meninger præger ofte vore vaner. Vi har retten til den fri vilje, men ikke desto mindre skulle vi ikke forsøge at omdanne Visdomsordet, for at det kan passe ind i vore egne meninger.

For eksempel: Visdomsordet er ikke et vegetarsystem. Der står ganske tydeligt, at det er tilladt at spise kød. Naturligvis includerer det de produkter, vi får fra dyrene. Disse produkter kan ikke udelades, blot fordi de ikke bliver specielt nævnet. På et sådan grundlag kunne de fleste af vore fødemidler jo slet ikke spises.

At mennesket kan leve uden kød, er et velkendt faktum, og man kan leve godt, dersom ens kundskaber er af en sådan art, at man vælger tilstrækkelige grøntsager, som indeholder protein. Og alle har ret til at vælge, om de ønsker at leve uden kød.

Udtrykket »på deres bestemte årstid« med hensyn til frugter og grøntsager har forårsaget megen spekulation. Den angiver simpelthen friske fødemidlers høje værdi, som det er blevet bevist af videnskaben, men nødvendigvis forbyder den ikke brugen af frugter og grøntsager udenfor sæsonen, dersom det er konserveret på den rigtige måde.

Sidste-dages hellige, som er i besiddelse af denne vidunderlige kode for et godt helbred, skulle omhyggeligt undgå at ødelægge den med de talløse modespiser, som findes overalt i verden.

Ethvert menneske skulle sædvanligvis allerede tidligt i livet have opdaget, hvilken slags mad han har bedst af. Der er af og til naturlige forskelle, som kontrollerer vore spisevaner. Dersom det, som er forbudt, bliver fuldkommen udeladt, vil opdagelsen af de bedste fødemidler for os være gjort lettere. Vor appetit, som ofte opstår ved vaner i ungdommen, gør det også sværere at vælge den slags føde, som er bedst for os. Overholdelsen af Visdomsordet skulle påbegyndes allerede tidligt i livet.

Sidste-dages hellige skulle omhyggeligt give agt på Visdomsordet, på h e l e dets indhold og forstå det på den rette måde! Så først kan de gøre krav på de store velsignelser, som Herren har lovet dem.

Kredslærernes budskab

»Kærlighed er lovens fylde«.

Hvad menes der egentlig med denne bemærkning, at kærlighed er lovens fylde, som Paulus i sin tid gav? Frelseren har selv givet os svaret, da Han sagde: »Dersom du elsker, så vil du ubevidst opfylde hele loven«. Det største

bud i loven er: »Du skal elske din Gud med hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele dit sind«, dersom vi elsker vor Gud, ville vi aldrig tænke på at have andre guder, idet vi da ville vie hele vor kærlighed til vor Gud og gøre alt for at behage ham; vi ville heller ikke blot tænke på at misbruge hans navn, men gøre alt for at hædre og ære hans navn, som vi elsker. Dersom vi elsker Gud, vil vi have let ved at opfylde budet om at komme hviledagen i hu og holde den hellig, idet vi ville være taknemmelige for at have en bestemt dag, hvor vi kunne give hele vor opmærksomhed til den, vi elsker. Det er altid en glæde at gøre de ting, som den, vi elsker, beder os om at gøre, og når vi elsker Gud, vil det ikke falde os svært at gøre efter hans ord. Ved at gøre efter Gud's ord, opfylder vi samtidig det andet store bud i loven, som er lige så stort, som det første: »Du skal elske din næste som dig selv«, da de fleste af Gud's bud og befalinger går ud på at gøre godt mod sin næste. Dersom vi elsker vor næste som os selv, ville vi end ikke have tanke for at ihjelslå ham, hvad ondt han end måtte have gjort os, for Gud siger, at vi skal elske vore fjender; men vi ville ære ham og gøre godt imod ham. Det er umuligt for os at stjæle fra den, vi elsker, tværtimod søger vi at hjælpe med til at forøge såvel hans åndelige som timelige rigdomme. På samme måde kan vi ikke bære falsk vidnesbyrd mod vor næste, dersom vi virkelig elsker ham, men vi ville i stedet søge at fremme hans gode navn og rygte. Vi ville ikke kunne begære noget, som tilhører ham, men i stedet give ham af vort eget. På denne måde opfylder kærligheden loven, og vi forstår da, hvorfor de to bud om at elske vor Gud over alt andet og vor næste som os selv er de største bud i loven, og at hele loven og profeterne afhænger af disse to bud.

Inger P.

Efterårskonferencen i Odense

den 1., 2. og 3. oktober.

Det var med stor glæde, at alle missionærerne i Odense distrikt samledes på banegården fredag morgen den 30. september for at tage imod missionspræsident Edward H. Sørensen, str. Sørensen samt missionssekretær F. Boyd Russell og ældste Boyd Larsen. De fulgtes alle til salen i St. Gråbrødrestr., hvor der afholdtes vidnesbyrdsmøde for missionærerne. Alle bar kraftige vidnesbyrd om Herren's velsignelser i arbejdet. Præsident Sørensen og str. Sørensen gav opmuntrende og vejledende ord til de tilstedeværende missionærer.

Koncerten blev som sædvanlig afholdt lørdag aften. De tilstedeværende glædede sig over de forskellige duetter, klaversoloer, violinsoloer og korets sange. Ældste Robert H. Christensen dirigerede, og ældsterne Truman R. Fischer og Douglas L. Andrus, medvirkede som organister. Det var ligeledes en fornøjelse at høre fra præsident Sørensen for første gang i Odense. Tilstede 167.

I præstedømmets møde søndag morgen blev nogle brødre forfremmet i præstedømmet, og et planlagt program over præstedømmets pligter og opgaver blev udført af missionærer og lokale brødre. Til sidst talte præsident Sørensen over præstedømmets orden i Kirken. Tilstede ved dette møde: 30.

Søndagsskolens børn såvel som de voksne udførte et interessant og belærende skuespil »Bered vejen«, der omhandlede vor forudtilværelse samt forældrenes og Kirkens del i vor udvikling her på jorden. Derefter talte nogle af missionærerne, og præsident Sørensen sluttede med nogle bemærkninger. Tilstede var 126.

I nadver- og funktionærmødet blev der givet instruktioner af præsident Sørensen, str. Sørensen og ældste Boyd Larsen om Kirkens orden i Præstedømmet og de forskellige hjælpeorganisationer samt pligterne og hensigterne med disse. Tiden blev derefter overgivet til funktio-

nærerne, så de kunne aflægge deres vidnesbyrd. Tilstede: 51.

Aftenens møde blev overværet af ca. 145 personer. Præsident Sørensen afløste missionær Merlin G. Myers som grensforstander, og det nye grensforstanderskab blev indsat. Derefter talte missionær Merlin G. Myers, str. Minnie B. Sørensen, missionær Clyde R. Hatch, br. Jørgen Hansen og str. Leona Hansen. Præsident Sørensen sluttede med en meget inspireret tale. Talerne afveksledes af sange af sangkoret.

Præsident Sørensen og str. Sørensen rejste til København mandag morgen og var derfor ikke tilstede ved bazaren mandag aften. Str. Aase Hansen ledede bazaren, og de tilstedeværende fik lejlighed til at se det storartede arbejde, Den kvindelige hjælpeforening's medlemmer havde udført i de sidste 6 måneder. Der var et kort program, og tiden blev derefter overgivet til salg og auktion af de forskellige ting, som var blevet lavet. Der blev ligeledes solgt forfriskninger. Bazaren indbragte 571,50 kr. til Den kvindelige hjælpeforening.

Odense gren's primary under ledelse af str. Leona Hansen og missionær Douglas L. Andrus medvirkede også ved bazaren. Lederne, lærerinderne og børnene havde arbejdet flittigt sammen med at fremstille dukker og gæstebøger, som sammen med amerikanske bolcher blev solgt. Deres dygtige arbejde indbragte 91,89 kr. i deres kasse. Ved bazaren var der ialt 103 tilstede.

Konferencens offentlige møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident, missionær Merlin G. Myers. Det var en vidunderlig konference, og den ånd, som var tilstede, vil erindres langt ud i fremtiden.

James C. Sumsion.

Fra missionsmarken

Randers primary:

Den 14. september blev primary genåbnet i Randers gren efter at have været lukket i en del år, og det skete ved en fest, hvor der bl. a. blev fortalt eventyr og leget. Efter dette blev der serveret kager og sodavand. Det blev en uforglemmelig fest for de 32 born, som var tilstede.

Dåb:

København: Den 22. maj blev Lilli Margrethe Olsen døbt af missionær Elvin M. Lunt, håndsp. af missionær Clyde B. Christensen. Den 28. august blev følgende døbte: Michael Bøje Clausen blev døbt af missionær Vaughan Standing, håndsp. af missionær Billy F. Jensen. Henny Eva Honoré blev døbt af missionær Boyd D. Larsen, håndsp. af samme. Bent Arthur Jensen blev dobt af missionær Joseph L. Taylor, håndsp. af samme. Ruth Johanne Seegert blev døbt af missionspræsident Edward H. Sørensen, håndsp. af missionær Vaughan Standing. Den 23. september blev Lilly Marie Christiansen, som var på ferie i Ogden, Utah, døbt samme sted af ældste Robert R. Burton, håndsp. af fhv. missionspræsident Alma L. Petersen.

Esbjerg: Den 23. sept. blev Henry Kronborg dobt af missionær Homer D. Whittier, håndsp. af missionær John D. Hansen. Samme dag blev Allis Kronborg dobt af missionær Homer D. Whittier, håndsp. af missionær John D. Hansen. Den 9. oktober blev følgende dobte: Grethe Kofoed Bertelsen blev døbt af missionær John D. Hansen, håndsp. af missionær Homer D. Whittier. Inge Elisabeth Jensen blev døbt af missionær Harold B. Nielsen, handsp. af missionær Hartley B. Lundgreen. Jensine Kristine Cicilie Christensen Pedersen blev dobt af missionær John D. Hansen, håndsp. af missionær Andreas Johansen. Tove Sondergaard blev dobt af missionær John D. Hansen, håndsp. af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Odense: Den 11. oktober blev Lilli Hector Nielsen Christoffersen døbt af missionær Merlin G. Myers, håndsp. af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Velsignelser:

København: Den 12. maj blev Colombo Baptista Dommica

Canera og Marie Elfrida Blank's lille datter velsignet af ældste Harry Petersen og givet navnet Linda Ricarda Canera. Den 3. juli blev Harry Kjeldrup Hvistendahl og Grethe Elly Hvistendahl's to børn, Kim Torben Hvistendahl og Lise Lotte Hvistendahl velsignede af henholdsvis missionær Joseph L. Taylor og ældste Chr. Madsen. Den 21. august blev Pauli Emmanuel Eljen Rasmussen og Ida Sofie Amalie Rasmussen's lille datter velsignet af missionspræsident Edward H. Sorensen og givet navnet Lone Elise Eljen Rasmussen.

Esbjerg: Den 21. august blev Jacob Weisenberg og Vibeke Sigersted Weisenberg's to børn, Thorkild Weisenberg og Anne Dorthe Weisenberg, velsignede af henholdsvis missionær Hartley B. Lundgreen og missionær Lawrence W. Fish. Den 2. oktober blev Henry Kronborg og Jenny Vestergaard Kronborg's to børn, Poul Kronborg og Lene Kronborg, velsignede af missionær Homer D. Whittier.

Frederikshavn: Den 25. august blev Eivind Vestergaard Christiansen og Aase Jensen Vestergaard Christensen's lille dreng velsignet af missionær Gerald L. Christiansen og givet navnet Tommy Vestergaard Christiansen.

Odense: Den 9. oktober blev Svend Helge Peter Svendsen og Jytta Nyholm Svendsens søn, Peter Nyholm Svendsen velsignet af missionær Robert H. Christensen.

Ordinationer:

København: Den 25. maj blev Jens Giovanni Vohlert Nielsen ordineret til ældste af ældste Chr. Madsen. Den 22. august blev følgende ordinerede til lærer: Hans Peter Vilhelm Hansen blev ordineret af missionspræsident Edward H. Sorensen. Benny Lynge Rasmussen blev ordineret af missionær John L. Jørgensen. Hans Ejvind Nissen Rohde blev ordineret af missionær Keith Petersen. Samme dag blev følgende ordinerede til diakon: Harry Kjeldrup Hvistendahl blev ordineret af missionær Joseph L. Taylor. Bent Poulsen blev ordineret af missionspræsident Edward H. Sorensen. Den 26. september blev følgende ordinerede til diakon: Flemming Vilhelm Eliasen blev ordineret af missionær Keith Petersen. Bent Arthur Jensen blev ordineret af præst Henning Sørensen. Kurt Clifford Jensen blev ordineret af missionspræsident Edward H. Sorensen. Arnold Pedersen blev ordineret af missionspræsident Edward H. Sorensen. Christian Andreas Johan Petersen blev ordineret af præst Niels Henriksen.

Esbjerg: Den 9. oktober blev Jacob Weisenberg ordineret til diakon af missionær Harold B. Nielsen.

Odense: Den 2. oktober blev Jørgen Gunner Hansen ordineret til præst af missionær Clyde R. Hatch. Samme dag blev følgende ordinerede til lærer: Svend Maibom Jensen blev ordineret af missionspræsident Edward H. Sørensen. Erik Richard Sthisen Thomsen blev ordineret af missionær Dale LeChaminent. Samme dag blev følgende ordineret til diakon: Poul Jacobsen blev ordineret af missionær Robert F. Merrill. Svend Helge Peter Svendsen blev ordineret af missionær Robert H. Christensen.

Randers: Den 5. september blev Jens Peter Damgaard Sørensen ordineret til diakon af missionær Don Christensen.

Emigrationer:

København: Den 23. september emigrerede følgende: Niels P. C. Arendtsen, Pauline M. Arendtsen, Hans B. Arendtsen og Carlo Poul Arendtsen emigrerede til Ogden, Utah. Arnold Claudi Nielsen, Anna Claudi Nielsen, Svend Claudi Nielsen og Bjarne Claudi Nielsen emigrerede til Provo, Utah.

Ålborg: Den 23. september emigrerede følgende: Holger A. Jørgensen og Maren K. Jørgensen emigrerede til Ogden, Utah. Rudolf J. Løjborg, Ellen J. Løjborg og Troels V. Løjborg emigrerede til Salt Lake City, Utah.

Esbjerg: Den 10. oktober emigrerede Jenny Thomsen og Alice Thomsen til New Orleans, Louisiana.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

SKANDINAVIENS STJERNE, organ for den danske mission af Jesu Kristi kirke af sidste dages hellige.
Ansvarshavende redaktør: Edward H. Sørensen, Priorvej 12, Kbh. F.
Klostertrykkeriet - København